

Előszó

A *Kriza János Néprajzi Társaság* második **Évkönyvét** teszi a Tisztelt Olvasó asztalára. Bár e második kötet — anyagi gondok miatt — kissé megkésve jelenhetett meg, megerősít bennünket abban a hitünkben, hogy Társaságunk könyvek kiadására irányuló tevékenysége nem áldás nélkül való, és hogy évkönyveink kiadását lehetőségeinkhez mérten folytatnunk kell. Eppen ezért reménykedünk abban, hogy a sorban következő, harmadik évkönyvünk még fennállásunk 5. évfordulója előtt napvilágot láthat.

Második **Évkönyvünk** az előző kötet jellegéhez igazodik. Egy-egy tanulmány a népelet legkülönbözőbb szeletkét, vonatkozásait ragadja ki, a szerző kutatási elképzeléseinek, módszerének, kutatói hozzáállásának megfelelően. Így kötetünkben egyaránt helyet kap a népi gombaismerettel foglalkozó tanulmány és a gyimesi imákat közlő írás, a lótartáshoz kapcsolódó népi ismeretek leírása és a népmesei halál és halhatatlanság problematikájának a vizsgálatát célzó fejtegetés, hogy csak néhány, egymástól mind tematikában, mind jellegében nagyon különböző írást említsünk.

Úgy véljük, ez a sokféleség a kötet előnyére írható, hisz nemcsak érdeklődésének megfelelően válogathat a különböző tematikát jelző cím közül az olvasó, hanem így könnyűszerrel átlátható az a széles színskálájú paletta is, amely a szerzők — többnyire erdélyi magyar néprajzkutatók — érdeklődési körét jelenti.

A szerkesztők nem válogattak a beérkezett írásokból azok esetenként adatközlő, vagy elemző jellegük szerint sem; minden szerző az őt leginkább foglalkoztató témát az általa fontosnak tartott módon ragadta meg.

Úgy véljük, hogy az 1990. tavaszán létrejött *Kriza János Néprajzi Társaság* tevékenysége szerves egésszé kerekedik azáltal, hogy a tagok munkájáról hírt adó tanulmányok, írások megjelenhetnek. És ezzel továbbra sem a hagyományápolás, az értékmentés ideológiától terhes szlogenjét szeretnénk lobogtatni, hanem egyszerűen láttatni szeretnénk Társaságunk munkájának egy részét. A szerzők kutatásaik, tanulmányaik, adatközléseik során a bennünket körülvevő valóság egy részecskéjét kívánják átvilágítani, körüljárni, felmutatni, hogy ezáltal is teljesebb lehes-

sen az önmagunkról — eleinkről vagy más társadalmi közegben élő társaink életéről, gondolkodásmódjáról, életmódjáról — alkotandó képünk. Meggyőződésünk, hogy így lesz teljes a kép, önismeretünk, ha ezt a szeltekét is figyelembe vesszük és az *egészhez* illesztjük. Azt is tudjuk, hogy a hathatós eredmény eléréséig még sok-sok hasonló kiadványnak kell megjelennie... Úgy legyen!

Zakariás Erzsébet

1994. szept.

